

Oponentský posudek na diplomovou práci:

Název diplomové práce: SEXUÁLNÍ OBTĚŽOVÁNÍ JAKO NEVIDITELNÝ PROBLÉM VYSOKÝCH ŠKOL: ZKUŠENOST ZAVÁDĚNÍ POLITIK V ZAHRANIČÍ A HLEDÁNÍ DEFINICE PRO ČESKÝ KONTEXT

Autorka/diplomantka: Barbora Tupá

Obor:	sociální práce
Forma studia:	prezenční
Akademický rok:	2008/2009

Ve své diplomové práci se studentka věnuje tématu, které u nás doposud sociologicky zkoumané nebylo, jedná se tedy o první průkopnickou práci v této oblasti. S tím souvisí i to, že studentka musela většinu informací čerpat ze zahraniční odborné literatury, speciálně z anglo-amerického prostředí, kde toto téma je zpracováváno již dlouhodobě. S tématem práce pak zákonitě koresponduje její teoretické uchopení a zarámování, které je postaveno na feministických, případně genderových přístupech.

Ta část diplomové práce, která spočívá na studiu literatury a jejím zpracování, má výbornou úroveň. Diplomantka nastudovala, kriticky a tvořivě „přetavila“ relevantní odbornou literaturu k tématu (kromě teoreticko-empirických zdrojů a studií, také právní dokumenty), čímž prokázala vynikající schopnost práce s literaturou.

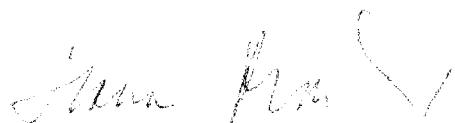
Po obsáhlé teoretické části následuje vlastní výzkumná část. Kvalitativní výzkum postavený na sběru a analýze polostrukturovaných rozhovorů byl koncipován konstruktivisticky, kdy jeho cílem nebylo získat generalizovanou výpověď o výskytu sexuálního obtěžování na dané vysoké škole, ale cílem studentky bylo soustředit se na procesy utváření definice pojmu sexuálního obtěžování u studujících. Nicméně i u tohoto přístupu je na místě sledovat možná specifika konstrukce ve vazbě na „obecnější“ charakteristiky. Narážím na to, že z analýzy rozhovorů se téměř zcela vytratila genderová dimenze (*mimo jiné*).

Pokud jde o zvolený postup analýzy, pak působí spíš jen jako deklarace, že rozhovory byly analyzovány metodou zakotvené teorie. Není totiž zřejmé, jaké konkrétní kódy studentka během analýzy vytvořila, případně jak je seskupovala do obecnějších kategorií. Celkově působí analýza až příliš stručně na počet uskutečněných interview a jejich časový rozsah. Při čtení vzniká dojem, že se čtenářka či čtenář nic moc nového nedovídá kromě toho, co již bylo uvedeno v teoretické části a bylo zjištěno už dříve, byť v jiných socio-kulturních prostředích.

Je škoda, že studentka téměř zcela rezignovala na reflexi svého postupu při sběhu i analýze dat, která by mohla mnohé osvětlit a možná vnést i něco nového do doposud zjištěného. I volba prostředí pro rozhovory, různá míra navázání kontaktu během něho (čili vytvoření různé míry distance) apod. může přece ovlivňovat charakter výpovědi o tomto tématu.

Na závěr nezbývá než zopakovat, že empirická část je vzhledem k rozsahu práce až příliš stručná, kromě toho není vždy zcela vhodně strukturovaná, resp. logicky či dostatečně propojena v rámci vymezených podkapitol.

Považuji-li první část za „výbornou“, pak druhou pouze za „velmi dobrou“. Celkově navrhuji známku „velmi dobře“.

Hana Maříková

Praha 17. 9. 2009